

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010382
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3715010382.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v trestnej veci obžalovaných

1) G.,

nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom W. D. S., C. XXX/X, prechodne bytom T. F. S., M. X, t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

X) A.,

nar. X.X.XXXX v A. N., trvale bytom A. N., C. XXXX/XX, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/202/2015 zo dňa 15. augusta 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní 1) G. Z., 2) A. G. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 31/15/3300 zo dňa 4.11.2015, doručenej Okresnému súdu Považská Bystrica dňa 5.11.2015, v ktorej im bolo kladené za vinu, že sa mali dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkom základe, že v presne nezistenom období v mesiaci júl alebo august 2012 v Považskej Bystrici, spoločne oslovili poškodeného O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., prechodne bytom A. N., Z. č. XX/XX-X, s požiadavkou, aby vykonal neoprávnené výbery finančnej hotovosti z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného na meno L. S. G. a účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného na meno R. G., v A. banke Z., a.s., Žilina, pobočka Púchov, ten to však odmietol, na základe čoho sa mu obžalovaní A. G. a G. Z. začali vyhrážať, že ho odstránia, že má aj vnučku, nech si to rozmyslí, O. U. sa obával o svoj život a život svojej vnučky a v dôsledku toho sa ukrýval, a to až do októbra 2012, kedy bol v dôsledku úrazu prevezený na ošetrovanie do Nemocnice v Považskej Bystrici, kde za ním dňa 18.10.2012, prišli obžalovaní A. G. s G. Z. a uviedli mu, že dňa 19.10.2012 o 12.00 hod., musí byť v pobočke A. banky Z., a.s. v A., neustále sa mu vyhrážali, že ho zlikvidujú, že nikoho nemá, je bezdomovec, nikomu chýbať nebude, dňa 19.10.2012, obžalovaný A. G., opakovane pod hrozbou násillia žiadal O. U., aby vykonal výber s tým, že ak nepôjde dobrovoľne, tak ho z nemocnice aj unesie, s čím napokon O. U. súhlasil a v čase okolo 11.35 hod., O. U. opustil Nemocnicu v Považskej Bystrici, pred vchodom do nemocnice

nasadol do vozidla obžalovaného A. G., následne spoločne išli do pohostinstva na ulici U. v A. N., ktoré vlastní obžalovaný A. G. a kde ich čakal obžalovaný G. Z., ten dal O. U. pripravené oblečenie a obuv, spoločne nastúpili do vozidla, na ktorom ho z nemocnice priviezol obžalovaný A. G. a pokračovali v ceste do A., kde poškodený O. U., dňa 19.10.2012, v čase okolo 12.00 hod., pod hrozbou násillia voči svojej osobe a aj voči jeho blízkym predstieral, že je L. S. G. a tak zrealizoval neoprávnené výbery z účtov vedených v A. banke Z., a.s., R., pobočka A., na mená L. S. G. a R. G., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Odvolanie bolo takto zahlásené proti výroku o vine v neprospech obžalovaných. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil, pričom sa nestotožnil so skutkovým záverom súdu prvého stupňa. Primárne prokurátor uviedol, že výber finančnej hotovosti z účtov manželov G. v pobočke Prima banky Slovensko v Púchove a následné iné konanie, za ktoré boli obžalovaní G. Z. a tiež O. G. a I. A. už odsúdení rozsudkami žilinských súdov (pokusy o výber hotovosti v pobočke Prima banky Slovensko v Žiline), by nemohol prebehnúť bez dôslednej prípravy, nadväznosti krokov a koordinácie postupu medzi jednotlivými osobami. Jedným z týchto krokov organizovanej skupiny bolo zabezpečenie osoby, ktorá bude výbery priamo realizovať. V tejto súvislosti prokurátor v odvolaní poukázal na „jednoduchosť a bezdomovectvo“ t. č. nebohého O. U.. Tento nemal informácie z bankového sektora, nemal ani znalosť ani motiváciu potrebnú k páchaniu sofistikovanej trestnej činnosti. Ďalej prokurátor popísal obsah výpovede poškodeného, pričom napriek určitým odchýlkam v jeho výpovedi, prokurátor vyslovil názor, že v podstatných bodoch vypovedal vždy zhodne. Poškodený mal obavu z toho, čo hovorili dvaja - Z. a A.. O tom, že O. U. vykonal výber hotovosti v A. na základe predchádzajúceho protiprávneho konania obžalovaných proti nemu, sa podľa prokurátora poškodený zveril aj svedkom G. a G.. Títo svedkovia potom tiež obžalovaných nepriamo usvedčovali. S hodnovernosťou svedka U. sa vysporiadávali aj žilinské súdy v predchádzajúcom konaní, na základe osobného výsluchu na hlavnom pojednávaní, pričom osoba tohto svedka bola vyhodnotená ako vierohodná. Na základe týchto skutočností prokurátor vytýkal súdu prvého stupňa, že nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a nevysporiadal sa s okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na základe čoho dospel k nesprávnemu právnemu názoru o nevine obžalovaných. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril sám obžalovaný G. Z. a obžalovaný A. G. prostredníctvom svojej obhajkyne. Obžalovaný G. Z. predovšetkým poukázal na to, že svedok U. ho pri rekognícii neopoznal, pričom ak by mal z neho strach (vyhrážanie, vydieranie), určite by si ho zafixoval do pamäte. Nepriami svedkovia S. G. a F. G. ho tiež neusvedčujú. Práve naopak najlepší kamarát svedka - poškodeného O. U. S. G. vypovedal aj o tom, že tento bol klamár, má tendencie k vymýšľaniu si a jeho cieľom bolo hocíjakým spôsobom sa vyhnúť trestnej zodpovednosti. Obžalovaný G. Z. poukázal tiež na všeobecné vyjadrenia v odvolaní prokurátora k hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného A. G. poukázala najmä na to, že poškodený O. U. sa tohto obžalovaného nebál a svoje pôvodné tvrdenie o vydieraní odvolal, a to aj osobitne písomne s overeným podpisom. Orgány činné v trestnom konaní pochybili, keď vzhľadom na zmeny vo výpovediach tohto svedka nenariadili znalecké dokazovanie, či tento svedok nemá sklony k fabulácii, či je schopný vnímať realitu, či hovorí pravdu. Vzhľadom k tomu, že tento svedok zomrel, takéto doplnenie dokazovania už neprichádza do úvahy. V závere obhajkyňa podrobne poukázala na jednotlivé rozpory vo výpovediach najmä z pohľadu konkretizácie osoby, či osôb, ktoré ho mali vydierať. Navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Vytýkané chyby v odvolaní prokurátora sa týkajú základného skutkového zistenia v tom, že na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa je prokurátor názoru, že sa skutok stal. Z podrobného písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa (nielen kvantitatívne, ale aj kvalitatívne) vyplýva, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôkaznú situáciu, na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. - voľné hodnotenie dôkazov - základná zásada trestného konania. Súd prvého stupňa si utvoril svoje vnútorné presvedčenie na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne. Z obsahu odvolania prokurátora nevyplýva žiadna taká podstatná okolnosť prípadu, ktorou by sa súd prvého stupňa nezaoberal.

Súd prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní veľmi správne zameral svoju pozornosť na jediný priamy dôkaz, ktorý by mal usvedčovať obžalovaných zo žalovanej trestnej činnosti - výpoveď poškodeného O. U.. Súd prvého stupňa mal v tomto smere podstatne sťažnú úlohu. Táto spočívala v tom, že tento svedok zomrel, a preto nebolo možné túto osobu osobne vypočuť na hlavnom pojednávaní. Jedným z dôležitých prostriedkov resp. postupom pri hodnotení vierohodnosti vypočúvanej osoby je to, ako táto „vysvetľuje“ rozpory, resp. zjavné nesprávnosti vo svojich výpovediach. Pri neexistencii iných dôkazov, ktoré by tieto rozpory, resp. nezrovnalosti vo výpovediach tohto svedka mohli vysvetliť, nemožno súdu prvého stupňa vytknúť pokiaľ vyhodnotil výpoveď tohto svedka: „... ako nedôveryhodnú, rozpornú a chaotickú“. Tento rozhodujúci názor súdu prvého stupňa je pritom podporovaný aj výpoveďou priateľa O. U., ktorý uviedol, že poškodený U.: „... bol nevyspytateľný, stále hovoril inak, niekedy hovoril z cesty, vedel si veľa vecí vsugerovať, vie, že bral silné tabletky, bez ktorých nevstane ani z postele a občas ich zapíjal aj alkoholom.“ Tento svedok vypovedal pritom aj o konkrétnom prípade, kedy O. U. klamal „do očí“, zaprisahával sa na svoju rodinu, pričom ho následne z klamstva usvedčil kamerový záznam (zákaz šoférovania - nehoda).

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazoval na „neschopnosť“ samotného poškodeného spáchať trestnú činnosť „solistickovaného“ charakteru voči bankám, k tomu senát odvolacieho súdu uvádza, že tieto úvahy prokurátora sú síce správne, avšak pre usvedčenie obžalovaných nerelevantné. Z prejednávanych prípadov skutočne možno všeobecne uzatvoriť, že osoba, ktorá podvodne „vyberá“ peniaze v banke, nie je spravidla osobou, ktorá na základe svojich poznatkov, možností a skúseností spáchanie takejto trestnej činnosti aj „vymyslí“. Je len logické, že na takýto výber sa používa „tretia osoba“, ktorá spravidla nemá osobnostné predpoklady takúto trestnú činnosť zorganizovať. Takáto „nastrčená osoba“ je pritom najviac ohrozená z pohľadu odhalenia, resp. prichytenia priamo pri čine. Je potom logické, že „organizátori“ trestnej činnosti v tomto prípade „hľadali“ poškodeného (jednoduchá osoba, bezdomovec). Taktiež okolnosť, že poškodený predmetné výbery urobil v dobe, keď mal byť hospitalizovaný v nemocnici ešte nemusí znamenať, že bol k tomu „donútený“, pretože výber vyššej sumy peňazí musí byť banke nahlásený vopred a výber sa musí uskutočniť v určený termín. Sám poškodený pritom k tejto okolnosti uviedol: „.... Jeho na druhý deň nechceli z nemocnice pustiť a on musel prakticky utiecť v župane...“.

V tejto súvislosti je pritom dôležité uviesť, že v nemocnici sa mu najviac mala „vyhrážať“ osoba v kapuci v čiernej mikine - A. - A. G., o ktorom neskoršie opakovane hovoril, že sa mu tento obžalovaný vôbec a nikdy nevyhrážal. Je pritom absolútne nelogické, aby poškodený v nemocnici svojho dlhoročného priateľa nepoznal len preto, že mal oblečenú mikinu s kapucou.

Ďalej pokiaľ prokurátor poukazoval v odvolaní aj na nedostatok vlastnej motivácie poškodeného spáchať trestnú činnosť majetkového charakteru, tu si prokurátor v odvolaní „protirečil“, keď ale na inom mieste uviedol, že poškodený mal mať sľúbenú kúpu garsónky, ak to všetko vyjde.

Taktiež svedok S. G. okrem iného vypovedal aj o „motivácii“ poškodeného O. U. vypovedať v neprospech obžalovaných z dôvodu, aby on nebol trestne zodpovedný za vykonané výbery peňazí. K tomu navyše senát odvolacieho súdu dodáva, že u osoby O. U., ktorej bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia (záznam vyšetrovateľa č. I. 121-122) pre „spolupáchatelstvo“ k určitej trestnej činnosti, musia nielen orgány činné v trestnom konaní, ale aj súd osobitne starostlivo hodnotiť, či obsah usvedčujúcej výpovede

takejto osoby nie je motivovaný aj inou skutočnosťou, ako je pomoc pri objasnení veci - § 205 Tr. por. V prejednávanej veci tento názor platí o to viac, keď obsah takejto výpovede je rozporný.

Senát odvolacieho súdu napokon neprisvedčil ani názoru prokurátora v tom, že rozpory vo výpovediach poškodeného sa netýkajú podstatných okolností prípadu. Skutková okolnosť spočívajúca v presnom ustálení osôb, ktoré mali poškodeného hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy nútiť, aby niečo konal, je podstatnou skutkovou okolnosťou aj z pohľadu toho, či sa skutok vôbec stal. Poškodený O. U. si pritom v priebehu prípravného konania rozporne „spomínal, resp. vyberal“, ktorá osoba sa mu vlastne vyhrážala.

Z takto rozvedených dôvodov sa senát odvolacieho súdu stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tom, že na základe vykonaného dokazovania nemožno mať rozumnú istotu, že poškodený O. U. bol „vydieraný“, aby spolupracoval s inými osobami pri páchaní majetkovej trestnej činnosti. Preto odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.